

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/51/2020
Identifikačné číslo spisu: 2116011182
Dátum vydania rozhodnutia: 01.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2116011182.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martiny Zeleňakovej, na neverejnom zasadnutí konanom 1. júna 2021 v Bratislave, v trestnej veci obvineného W. L. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného W. L. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Igora Ribára proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 19. júla 2018, sp. zn. 5 To 79/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného W. L. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) v poradí druhým rozsudkom z 22. marca 2018, sp. zn. 24 Tk 1/2016, uznal obvineného W. L. (ďalej aj „obvinený“ alebo „dovolateľ“) vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na skutkovom základe v rozsudku uvedenom. Okrem W. L. v konaní ako obžalovaní vystupovali aj S. M., B. A., K. K., X. G., Z. I., A. A..

Okresný súd obvinenému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov, podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na podklade odvolania prokurátora, B. A. a W. L., v poradí druhýkrát v tejto veci rozhodol rozsudkom z 19. júla 2018, sp. zn. 5 To 79/2018, tak, že výrokom I. podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k K. K., X. G., Z. I. a A. A. a podľa § X22 ods. 3 Tr. por. sám v tejto časti rozhodol. Výrokom II. podľa § 319 Tr. por. odvolania B. A. a W. L.

zamietol.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal obvinený W. L. prostredníctvom obhajcu dovolanie vo svoj prospech, z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. i) Tr. por., teda, že súd rozhodol v nezákonnom zložení, zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. namietal, že okresný súd rozhodoval v nezákonnom zložení. Po podaní obžaloby bola vec pridelená senátu v zložení JUDr. Katarína Batisová, Anna Gunišová a Pavlína Kramárová, náhradným predsedom senátu bol JUDr. Ladislav Réves a náhradnými členmi senátu Petr Paul a Mgr. Ľubomír Jedlička. Na hlavnom pojednávaní sa od 29. mája 2017 nezúčastňoval Mgr. Ľubomír Jedlička a dňa 22. júna 2017 sa pojednávania nezúčastnila ani Pavlína Kramárová, s čím sa súd prvého stupňa procesne nevysporiadal a dôvod neúčasti danej osoby nezisťoval. Predsedníčka senátu nekonala v zmysle § 246 Tr. por., keď nerozhodla o vstupe konkrétneho náhradného sudcu do konania. Hlavné pojednávanie dňa 22. júna 2017 sa vykonalo v nezákonnom zložení, pričom došlo k oznámeniu zmeny právnej kvalifikácie. Na pojednávaní dňa 11. júla 2017 nebola prítomná JUDr. Katarína Batisová, ale JUDr. Ladislav Revés ako náhradný sudca, ktorý rozhodol sám o svojom nástupe do konania. S ohľadom na rozvrh práce predsedníčka senátu už minimálne dňa 22. júna 2017 musela mať vedomosť, že v júli 2017 nebude prítomná, napriek tomu o vstupe náhradného sudcu nerozhodla a vznik prekážky neoznámila. Náhradný predseda senátu JUDr. Ladislav Revés pokračoval dňa 11. júla 2017 v hlavnom pojednávaní a sám rozhodol o svojom vstupe do konania. Okrem toho sa nevysporiadal s procesným pochybením v podobe absencie Pavliny Kramárovej dňa 22. júna 2017. Týmto postupom došlo podľa dovolateľa k porušeniu § 246 ods. 2 Tr. zák., keďže prísediaca Pavlína Kramárová sa už nemala zúčastňovať hlavných pojednávani z dôvodu jej absencie na predchádzajúcich pojednávaniach. Dňa 17. augusta 2017 sa pokračovalo v zložení senátu JUDr. Ladislav Revés, Anna Gunišová a Peter Paul. Až po vykonaní niektorých procesných úkonov v nekompletnom zložení predseda senátu oznámil, že namiesto členky senátu Pavliny Kramárovej vystupuje Peter Paul. Krajský súd, hoci uvedené námietky boli obsahom opravného prostriedku, neposkytol bližšiu úvahu, prečo uvedené procesné pochybenia nemajú charakter závažných pochybení, a rozhodnutie súdu prvého stupňa nezrušil. Dovolateľ zdôraznil, že na rozhodovaní súdu sa môže zúčastniť len ten sudca, ktorý bol účastný celého hlavného pojednávania, čo vyplýva najmä zo zásady bezprostrednosti konania. Nemožno sa preto stotožniť s názorom odvolacieho súdu, že v danom prípade je rozhodujúca skutočnosť, že náhradný sudca a náhradní prísediaci boli prítomní na všetkých pojednávaniach, bez ohľadu na správnosť procesných postupov kreovania senátu. Zákonné zloženie senátu možno vytvoriť len dodržaním správneho procesného postupu. Vzhľadom na uvedené nebolo dodržané ustanovenie § 252 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého sa hlavné pojednávanie koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu, keďže senát konal a rozhodol v zmenenom, neúplnom zložení. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený namietal, že trestné konanie sa od vznesenia obvinenia do zmeny právnej kvalifikácie viedlo v intenciách vymedzenia skutku a právnej kvalifikácie podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., pričom na hlavnom pojednávaní 22. júna 2017 bol obvinený upozornený na zmenu právnej kvalifikácie podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. Obhajobou predložené návrhy na dokazovanie boli odmietnuté. Obvinený sa teda nemohol v priebehu celého konania plnohodnotne brániť, pretože nepoznal obsah skutku, a nemal priestor a čas na prípravu obhajoby. Situácia, kedy obvinený prakticky celé súdne konanie smeruje obhajobu proti skutkovému deju vymedzenému v obžalobe a napokon je odsúdený pre skutok, ktorý mal spáchať podstatne iným spôsobom, je nepochybne porušením jeho práv. V rámci upozornenia na zmenu právnej kvalifikácie bol obvinený upozornený len na paragrafové znenie, nemohol ale svedkom klásť otázky a smerovať obhajobu ku skutkovým zisteniam uvedeným v skutkovej vete rozsudku. V obžalobe vymedzený skutok bol všeobecný, páchanie trestnej činnosti bolo popísané útržkovito. Ak mal súd za to, že v priebehu konania vyšlo najavo, že skutok prebehol inak, bolo jeho povinnosťou prihliadať na to pri hodnotení dôkazov, a teda nedotvárať skutkový dej o vybrané, selektívne skutkové zistenia. Prvostupňový súd zásadne zmenil celú skutkovú vetu aj právnu kvalifikáciu skutku. Obvinenému bola zmena právnej kvalifikácie oznámená po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní a pred záverečnými rečami, pričom súd konkrétne neoznámil dôvody zmeny vo vzťahu ku

každému obžalovanému osobitne. Obvinený sa až po oboznámení so skutkovou vetou rozsudku dozvedel, že je mu kladené za vinu predávanie drog konkrétnym viacerým osobám. Okresný súd tak odmietol obvinenému dať možnosť byť oboznámený so skutkom, čím mu znemožnil uplatniť jeho právo na obhajobu. Pochybenie zvyrazňuje najmä skutočnosť, že súd vykonal zmenu právnej kvalifikácie a skutkovej vety s poukazom na dôkazy, ktoré boli vykonané už v prípravnom konaní. Vykonané dokazovanie žiadnym spôsobom nespresnilo skutok a zmena skutkového deja nebola spôsobená v priebehu dokazovania. Zmena právnej kvalifikácie teda bola možná už v prípravnom konaní. Dovolateľ ďalej namietal, že všetky ním navrhnuté dôkazy, napriek ich významnosti, neboli súdom vykonané a boli odmietnuté, čím došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu. Po zmene právnej kvalifikácie obvinený nemal možnosť urobiť ani vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. vytkol, že skutková veta obsahuje neurčité pojmy a vo vzťahu k popisu protiprávnej činnosti uvádza len právne pojmy, pričom podľa dovolateľa je táto vágnosť skutkovej vety spôsobená nezaistením omamnej alebo psychotropnej látky. Popis zadováženia a prechovávanía konkrétnym spôsobom je podľa neho nevyhnutnou súčasťou obsahu skutkovej vety pri daných trestných činoch, lebo len tak ho je možné ustáliť a odlíšiť od trestného činu podľa § 171 Tr. zák. Absencia popisu omamnej látky, jej množstva, obsahu účinnej látky spôsobuje nemožnosť kvalifikácie skutku ako stíhaného trestného činu. Pri absencii popisu predmetnej látky nemožno ustáliť, že vôbec išlo o omamnú látku. Obvinený taktiež namietal, že súdy nesprávne právne posúdili jeho konanie, ak ustálili, že čin bol spáchaný na viacerých osobách. S poukazom na historický, systematický a teleologický výklad Trestného zákona vysvetlil, že predaj omamnej látky bez ohľadu na počet osôb je chápaný ako základná skutková podstata postihujúca konanie nižšej spoločenskej nebezpečnosti, pričom až pridaním ohrozenia iného chráneného záujmu možno aplikovať kvalifikovanú skutkovú podstatu. Účelom zákonodarcu podľa dovolateľa nebolo potrestanie páchatel'ov, ktorí distribuujú omamné a psychotropné látky viacerým osobám, ale cieľom zákonodarcu bolo sprehľadniť štruktúru ustanovenia § 172 Tr. zák., keďže došlo k vzniku osobitnej definície pojmu závažnejším spôsobom konania. Predaj drog trom a viac osobám, ktoré sú svedkami, t. j. osoby bez ujmy na právach spôsobenej trestným činom, nemožno kvalifikovať ako konanie podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. Nebolo preukázané, o akú drogu ide, v akej kvalite, v akom množstve, za akú cenu, ani to, že sa obvinený jej predajom obohatil. Dovolateľ poukázal na rámcové rozhodnutie Rady č. 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorého cieľom je postihovať bežné obchodovanie s drogami trestom odňatia slobody s hornou hranicou najmenej jeden až tri roky, pričom tento cieľ má byť zohľadnený aj v rámci príslušných ustanovení Trestného zákona. Obvinený navrhol, aby v prípade, že eurokonformný výklad nie je možný a že vnútroštátna právna úprava ukladá povinnosť uložiť trest odňatia slobody na desať až pätnásť rokov za predaj drog trom a viac osobám, je potrebné predbežne posúdiť, či daná slovenská právna úprava je v súlade s predmetným rámcovým rozhodnutím, či relevantnými ustanoveniami Zmluvy o Európskej únii a Charty základných práv Európskej únie. Dovolateľ zároveň predložil návrh prejudiciálnej otázky, ktorá by mala byť Súdnemu dvoru Európskej únie predložená v konkrétnom znení. Na záver navrhol, aby Najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného rozsudkom krajského súdu i konaním, ktoré mu predchádzalo, aby zároveň zrušil napadnuté rozhodnutie i rozsudok súdu prvého stupňa, ako i ďalšie nadväzujúce rozhodnutia, a aby prikázal okresnému súdu vec opätovne prerokovať a rozhodnúť, pri súčasnom nevezatí obvineného do väzby a jeho okamžitom prepustení na slobodu v zmysle § 380 ods. 2 Tr. por.

Dovolanie bolo v zmysle § 376 Tr. por. zaslané na vyjadrenie ostatným stranám konania, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) podaním doručeným okresnému súdu 8. júla 2020. Dovolanie považoval za nedôvodné a navrhol ho odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. poukázal na to, že s námietkami, ktoré sú jeho obsahom, sa už vysporiadal odvolací súd, a mal za to, že opätovné námietky sú nedôvodné, pretože nie je možné prijať záver, že súd prvého stupňa konal a rozhodoval v nezákonnom zložení. Vo vzťahu k dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. prokurátor zdôraznil, že tento nemožno založiť na hodnotení dôkazov, prípadne na (ne)vykonaní niektorých dôkazov, keďže ide o subjektívne hodnotenie strany konania. Nie každé porušenie práva na

obhajobu môže mať za následok konštatovanie naplnenia dovolacieho dôvodu, musí ísť o zásadné, kardínálne porušenie tohto práva. Podľa prokurátora sa oba sudy nižšieho stupňa dostatočne zaoberali námietkami obvineného v tomto smere a procesne naň reagovali. Dodal, že obsah a rozsah vlastnej úvahy okresného súdu o voľbe použitých dôkazov nie je možné považovať za svojvoľný či arbitrárny. Rovnako nespokojnosť obvineného s rozsahom dokazovania nenapĺňa tento dovolací dôvod. Vo vzťahu k poslednému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uzavrel, že tento nebol naplnený a námietky obvineného sú neopodstatnené, pričom poukázal na obsah odôvodnenia súdov nižšieho stupňa, s ktorými sa stotožnil. Napokon navrhol postup podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože podľa neho nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Výjadrenie prokurátora bolo doručené obvinenému a jeho obhajcovi (I. ÚS 355/2015), títo však možnosť zaujať k nemu stanovisko nevyužili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h), § 566 ods. 3 Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.), a súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. Najvyšší súd však zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por., lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vo všeobecnosti Najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných väd. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak, z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. i) Tr. por.

Obvinený v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. namietal, že okresný súd v jeho veci rozhodoval v nezákonnom zložení, pretože nebol dodržaný zákonný postup kreovania senátu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Okolnosť, či vec prejednal a rozhodol súd v zákonnom zložení (t. j. či bol súd správne obsadený), je povinný súd skúmať z úradnej povinnosti, pričom nedostatok v zložení súdu je podstatnou vadou konania. Nezákonne zloženým súdom sa rozumie súd, ktorý je obsadený v rozpore s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. Nezákonné zloženie súdu môže nastať najmä v prípade, ak rozhodoval samosudca napriek tomu, že mal rozhodovať senát, prípadne ak senát rozhodoval v neúplnom zložení, resp. ak rozhodoval prísediaci, ktorému uplynulo funkčné obdobie.

Podľa § 246 ods. 1 Tr. por. (v znení do 31. júla 2019) ak možno dôvodne predpokladať, že hlavné pojednávanie bude trvať dlhší čas alebo ak sa navrhuje výsluch agenta, ohrozeného svedka, chráneného svedka alebo svedka, ktorého totožnosť je utajená, a ak sa počíta s využitím technických zariadení na prenos zvuku a obrazu, zariadi predseda súdu na návrh predsedu senátu, aby sa na hlavnom pojednávaní zúčastnili jeden alebo dvaja náhradní sudcovia alebo prísediaci.

Podľa § 246 ods. 2 Tr. por. náhradný sudca alebo prísediaci má postavenie člena senátu. Hlasovania sa však zúčastní len v tom prípade, ak do konania nastúpil namiesto sudcu alebo prísediaceho, ktorému v ďalšej účasti na hlavnom pojednávaní zabránila nejaká prekážka. Sudca alebo prísediaci, za ktorého

nastúpil náhradný sudca alebo prísediaci, sa hlavného pojednávania už ďalej nezúčastňuje.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že dňa 29. júna 2016 na Okresný súd Trnava napadla obžaloba okrem iných osôb aj na W. L.. Vec bola pod spisovou značkou 24 Tk 1/2016 pridelená sudkyňi JUDr. Kataríne Batisovej. Dňa 7. júla 2016 senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a prísediacich Anny Gunišovej a Pavlíny Kramárovej rozhodoval o väzbe obvinených podľa § 238 ods. 3 Tr. por. Opatrením predsedu okresného súdu z 8. augusta 2016, s poukazom na dôvodný predpoklad, že hlavné pojednávanie by mohlo trvať dlhší čas, boli podľa § 246 ods. 1 Tr. por. určení ako náhradný sudca JUDr. Ladislav Revés a ako náhradní prísediaci Mgr. Ľubomír Jedlička a Petr Paul. Dňa 24. augusta 2016 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie, na ktorom boli prítomní predsedníčka senátu JUDr. Katarína Batisová, náhradný predseda senátu JUDr. Ladislav Revés, prísediaci Pavlína Kramárová a Anna Gunišová a náhradní prísediaci Mgr. Ľubomír Jedlička a Petr Paul. V rovnakom zložení sa uskutočnilo aj hlavné pojednávanie dňa 26. septembra 2016, 25. októbra 2016, 23. novembra 2016, 21. decembra 2016, 9. januára 2017, 17. februára 2017, 10. marca 2017, 21. apríla 2017. Na hlavnom pojednávaní 29. mája 2017 sa nezúčastnil len náhradný prísediaci Mgr. Ľubomír Jedlička, ktorý sa hlavného pojednávania ďalej nezúčastňoval. Hlavné pojednávanie dňa 20. júna 2017 sa uskutočnilo za prítomnosti predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej, náhradného predsedu senátu JUDr. Ladislava Revésa, prísediacich Pavlíny Kramárovej a Anny Gunišovej a náhradného prísediaceho Petra Paula. Na hlavnom pojednávaní 22. júna 2017 boli prítomní JUDr. Katarína Batisová, JUDr. Ladislav Revés, Anna Gunišová a Petr Paul, nezúčastnila sa ho prísediaca Pavlína Kramárová. Dňa 3. júla 2017 bola vec pridelená sudcovi JUDr. Ladislavovi Revésovi. Hlavné pojednávanie 11. júla 2017 bolo vykonané za prítomnosti predsedu senátu JUDr. Ladislava Revésa, prísediacich Pavlíny Kramárovej a Anny Gunišovej a náhradného prísediaceho Petra Paula. Na tomto hlavnom pojednávaní bolo prijaté uznesenie, ktorým sa oboznámila zmena predsedu senátu, ku ktorej došlo z dôvodu preloženia predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej na Krajský súd v Trnave. Zo strany obžalovaných ani obhajcov neboli po vyhlásení uznesenia vznesené žiadne námietky. Dňa 17. augusta 2017 sa hlavné pojednávanie vykonalo za prítomnosti JUDr. Ladislava Revésa, Anny Gunišovej a Petra Paula, pričom predseda senátu oznámil, že na miesto členky senátu Pavlíny Kramárovej vstupuje náhradný prísediaci Petr Paul. V rovnakom zložení senát zasadal aj na hlavnom pojednávaní 22. augusta 2017, na ktorom bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa, a následne aj po zrušení a vrátení veci na nové prejednanie zo strany krajského súdu, kedy sa hlavné pojednávanie na okresnom súde uskutočnilo v dňoch 19. marca 2018 a 22. marca 2018.

Z uvedeného je zrejmé, že po objavení sa prekážky v účasti na hlavnom pojednávaní u prísediacej Pavlíny Kramárovej, ktorá absentovala dňa 22. júna 2017, mal na jej miesto nastúpiť náhradný prísediaci a s ohľadom na § 246 ods. 2 veta posledná Tr. por. sa už Pavlína Kramárová ďalej hlavného pojednávania zúčastňovať nemala. Napriek tomu sa v poradí nasledujúceho hlavného pojednávania dňa 11. júla 2017 ako prísediaca zúčastnila a náhradný prísediaci na jej miesto nastúpil až 17. augusta 2017.

Hoci bolo treba uvedený procesný nedostatok konštatovať, je nutné zároveň dodať, že na opodstatnenosť uplatneného dovolacieho dôvodu nemal vplyv, rovnako ako spôsob vstupu do konania zo strany JUDr. Ladislava Revésa. Ako uviedol už krajský súd, ktorý sa s touto námietkou obvineného vysporiadal v rámci odvolacieho konania, všetci členovia senátu, ktorí napokon vo veci rozhodovali, t. j. JUDr. Ladislav Revés, Anna Gunišová i Petr Paul, sa hlavného pojednávania riadne zúčastnili, a to počas celého konania pred súdom prvého stupňa. Členovia senátu, ktorí napokon hlasovali a vyniesli rozsudok, boli prítomní na každom pojednávaní, bezprostredne, priamo vnímali vykonávanie dôkazov, zúčastňovali sa všetkých úkonov. Náhradný sudca alebo prísediaci má postavenie člena senátu, má teda i jeho oprávnenia a povinnosti, preto má úkon nastúpenia z pozície náhradníka do pozície riadneho člena senátu len formálny charakter. Zachovanie zásady bezprostrednosti a ústnosti konania, ktorá je premietnutá aj do inštitútu náhradného sudcu, možno v tomto prípade konštatovať v plnom rozsahu.

Od požiadavky zabezpečenia nezameniteľnosti senátu treba odlišovať požiadavku na zákonné zloženie senátu, ktorá súvisí so spôsobom kreovania konkrétneho člena senátu na miesto, ktoré v priebehu konania zastáva. Predmetná vec bola náhodným výberom pridelená predsedníčke senátu JUDr. Batisovej, ktorá sa stala zákonnou sudkyňou vo veci, rovnako ako ďalší dvaja členovia senátu z radov

prísediacich, kreovaní v zmysle rozvrhu práce okresného súdu účinného v čase pridelenia veci. Náhradní členovia senátu (predseda senátu a dvaja prísediaci) boli určení predsedom súdu v súlade s § 246 ods. 1 Tr. por. s tým, že dvaja z nich sa zo zákonných dôvodov v priebehu konania stali riadnymi členmi senátu. JUDr. Ladislavovi Revésovi bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie 3. júla 2017 na podklade 1SprV/512/2016. Možno preto uzavrieť, že okresný súd rozhodoval v tejto veci v zložení vyplývajúcom zo zákona a z rozvrhu práce, teda v zákennom zložení. Neobstojí potom námietka obvineného o nepredvídateľnosti zloženia senátu, keďže osoby riadnych členov senátu aj ich náhradníkov boli známe od počiatku konania a bez ohľadu na to, či by náhradníci nastúpili do pozície riadnych členov senátu alebo nie, tieto osoby sa konania zúčastňovali, preto bolo možné realizovať všetky práva obvineného, ktoré mu v tomto smere prináležia vrátane vznášania námietok zaujatosti. Náhradní členovia senátu sú priberaní do konania s cieľom vykryť prípadné nepredvídateľné prekážky, ktoré by na strane riadnych členov senátu mohli nastať a v dôsledku ktorých by sa ďalšieho konania nemohli zúčastniť, preto je námietka nepredvídateľnosti konečného zloženia senátu v čase rozhodovania veci absurdná, popierajúca základný zmysel uvedeného inštitútu, ktorý ako taký je na nepredvídateľnosti založený. Navyše náhradní členovia senátu vstúpili do pozície riadnych členov ešte pred samotným rozhodovaním senátu, k tomuto úkonu (bez predpísanej zákonnej formy) došlo na hlavnom pojednávaní, obvinení s touto skutočnosťou boli oboznámení a mali možnosť sa k nej vyjadriť.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. preto nemožno považovať za naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, však samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

O zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby v zmysle § 37 Tr. por., a zároveň orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase reálne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritorneho rozhodnutia. Prípadne ak ide o iné pochybenie súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní, v dôsledku ktorého dôjde k odňatiu alebo znemožneniu riadneho uplatnenia procesných práv obvineného, pričom intenzita takéhoto porušenia musí dosahovať stupeň zásadnosti, teda takéto porušenie musí kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasiahnuť do možnosti obvineného uplatniť jeho základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby.

Dovolateľ namietal zásadné porušenie jeho práva na obhajobu najmä tým, že sa v konaní nemohol plnohodnotne brániť v dôsledku zmeny právnej kvalifikácie a obsahu skutku, ďalej nevykonaním navrhnutých dôkazov, úpravou skutkovej vety selektívnymi skutkovými zisteniami s použitím vágnych pojmov a odňatím možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. po tom, ako došlo k zmene právnej kvalifikácie.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave dňa 29. júna 2016 podal na Okresný súd Trnava obžalobu na obvineného W. L. a ďalších šesť osôb, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. u B. A. a S. M., a pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi

podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. u Z. I., W. L., K. K., X. G. a A. A., na tom skutkovom základe, že:

obvinení B. A., Z. I., W. L., S. M., K. K., X. G. a A. A. sa najmenej od mája 2015 spojili s úmyslom koordinovaného obchodovania a prechovávaného omamných a psychotropných látok, a to predovšetkým marihuany (rastliny rodu Cannabis) a metamfetamínu v regióne mesta J. a jeho okolia, pričom u nich došlo k delbe úloh, a to tak, že Daniel A. a Z. I. financovali a zabezpečovali nákup omamných a psychotropných látok v obci Y. od S. M. a K. K., ako aj od iných doposiaľ neustálených osôb za účelom ich ďalšieho predaja, omamné a psychotropné látky pre B. A. dovážal W. L., po nákupe ich B. A. predával a odovzdal W. L., ktorý ich delil a balil na jednotlivé dávky, a následne odpredávali konečným spotrebiteľom, Z. I. po zaobstaraní drogy od S. M. alebo B. A. tieto odovzdával X. G. a A. A., ktorí ich delili a balili na jednotlivé dávky a následne odpredávali konečným spotrebiteľom, pričom omamné a psychotropné látky obdobne predávali iným dilerom a aj konečným spotrebiteľom B. A., Z. I., K. K. a S. M., a to až do času približne 05.00 hod. dňa 13. októbra 2015, kedy na základe príkazov Okresného súdu Trnava boli vykonané domové prehliadky, počas ktorých boli zaistené omamné a psychotropné látky, pričom podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2015/15371 zo dňa 18. decembra 2015, ide v prípade zaistených látok u:

- B. A. v byte, ktorý obýva v J. na ul. G. č. XXXX/XX, 317 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 66,4 % hmotnostných, obsahujúci 210 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 5 až 21 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 14,26 Eur, o konope s hmotnosťou 80 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 16,2 % hmotnostného, obsahujúce 13 mg THC, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy v hodnote 0,80 Eur, ďalej o 29 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 62,0 % hmotnostných, obsahujúci 18 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy v hodnote 1,30 Eur, ďalej o 21 mg metamfetamínu s koncentráciou účinnej látky 65,3 % hmotnostných, obsahujúci 14 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy v hodnote 0,94 Eur, ďalej o konope s hmotnosťou 474 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 9,5 % hmotnostného, obsahujúce 45 mg THC, čo zodpovedá 2 až 5 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 4,74 Eur, ďalej o konope s hmotnosťou 1263 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 7,1 % hmotnostného, obsahujúce 90 mg THC, čo zodpovedá 3 až 9 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 12,63 Eur, ďalej o konope s hmotnosťou 345 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 1,4 % hmotnostného, obsahujúce 5 mg THC, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy v hodnote 3,45 Eur, a o konope s hmotnosťou 753 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 6,5 % hmotnostného, obsahujúce 49 mg THC, čo zodpovedá 2 až 5 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 7,53 Eur, ďalej vo vozidle Kia Sorento, EČ: J 8 ks striekačiek s obsahom metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu (MSM) s celkovou hmotnosťou 14091 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 50,0 % hmotnostných, obsahujúci 7046 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 176 až 705 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 634,09 Eur,

- X. G. v byte, ktorý obýva v J. na ul. Z. č. XX/A, o konope s hmotnosťou 289 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12,0 % hmotnostného, obsahujúce 35 mg THC, čo zodpovedá 1 až 4 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 2,89 Eur, ďalej o 303 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,5 % hmotnostných, obsahujúci 226 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 6 až 23 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 13,63 Eur,

- A. A. v byte v mieste trvalého bydliska v J. ul. I. XXXX/X, o konope s hmotnosťou 32,9 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,1 % hmotnostného, obsahujúce 2665 mg THC, čo zodpovedá 89 až 267 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 329,00 Eur, ďalej o 2 ks plastových vreciek s obsahom konope s hmotnosťou 775 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 7,8 % hmotnostného, obsahujúce 60 mg THC, čo zodpovedá 2 až 6 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 7,75 Eur, ďalej o konope s hmotnosťou 666 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 10,5 % hmotnostného, obsahujúce 70 mg THC, čo zodpovedá 2 až 7 bežným jednotlivým dávkam v hodnote 6,66 Eur, ďalej o 187 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,1 % hmotnostných, obsahujúci 140 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 4 až 14 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 8,41 Eur,

· K. K. v byte, ktorý obýva v Y. Z. č. XX, o 30 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 65,0 % hmotnostných, obsahujúci 20 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy v hodnote 1,35 Eur, pričom obvinený B. A. sa dopustil vyššie uvedeného skutku napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 30 T 38/13, právoplatným a vykonateľným dňa 19. novembra 2013, právoplatne odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., obvinený S. M. sa dopustil vyššie uvedeného skutku i napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 7 T 73/06 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 To 53/2007, právoplatným a vykonateľným dňa 4. marca 2008, právoplatne odsúdený za trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v účinnom znení do II. skupiny psychotropných látok.

Na hlavnom pojednávaní 22. júna 2017 predsedníčka senátu upozornila na zmenu právnej kvalifikácie okrem iných osôb aj u obvineného W. L. s tým, že obvinení boli vzhľadom na túto skutočnosť poučení, že môžu žiadať o odročenie hlavného pojednávania za účelom prípravy na obhajobu, k čomu na návrh obhajcov napokon došlo. Ďalšie hlavné pojednávanie sa uskutočnilo až 11. júla 2017, lehota (minimálne) päť pracovných dní v zmysle § 284 ods. 2 Tr. por. teda bola dodržaná.

Obvinený W. L. v reakcii na zmenu právnej kvalifikácie podaním adresovaným Okresnému súdu Trnava 29. júna 2017 navrhol dokazovanie doplniť ďalšími výsluchmi. Na hlavnom pojednávaní dňa 11. júla 2017 boli oboznámené návrhy na doplnenie dokazovania podané zo strany všetkých obvinených a strany konania mali možnosť sa k nim vyjadriť, pričom hlavné pojednávanie bolo opätovne odročené. Dňa 17. augusta 2017 bol na hlavnom pojednávaní návrh W. L. na doplnenie dokazovania podľa § 277 ods. 2 Tr. por. uznesením odmietnutý. Pred vyhlásením dokazovania za skončené predseda senátu podľa § 272 ods. 2 Tr. por. zisťoval, či strany nemajú návrh na doplnenie dokazovania, s negatívnym výsledkom.

Po zrušení a vrátení veci súdu prvého stupňa sa hlavné pojednávanie uskutočnilo 19. marca 2018 s následným vyhlásením rozsudku 22. marca 2018. Aj v tomto prípade bola stranám konania daná možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a predseda senátu podľa § 272 ods. 2 Tr. por. zisťoval, či strany nemajú návrh na doplnenie dokazovania. Obvinený W. L. opätovne navrhol doplniť dokazovanie výsluchmi štyroch svedkov (ktorých navrhol na vypočutie už v predchádzajúcom návrhu), jeho návrh bol však súdom prvého stupňa opätovne odmietnutý s poukazom na § 272 ods. 3 Tr. por.

V poradí druhý rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 24 Tk 1/2016, bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní 22. marca 2018. Obvinený W. L. bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

od presne nezisteného obdobia najmenej odo dňa 16. júla 2015 do jeho zadržania dňa 13. októbra 2015 si doposiaľ presne nezisteným spôsobom neoprávnene zadovážil, následne prechovával na rôznych miestach, iným predával a zadovážoval v meste J. ako i na iných rôznych miestach rastliny rodu Cannabis a kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu, a to najmenej Y. G., nar. XX. W. XXXX, X. A., nar. XX. B. XXXX, O. Z., nar. XX. O. XXXX, X. S., nar. XX. O. XXXX, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v účinnom znení do II. skupiny psychotropných látok.

Z uvedeného sledu procesných úkonov je zrejmé, že obvinený bol riadne oboznámený so zmenou právnej kvalifikácie skutku ešte pred vyhlásením dokazovania za skončené, k tejto zmene mal možnosť sa vyjadriť a navrhnúť doplnenie dokazovania, ktorú možnosť riadne využil, pričom na vyjadrenie a návrhy bol obvinenému poskytnutý dostatočne rozsiahly časový priestor. Súd prvého stupňa sa predloženými návrhmi zaoberal a adekvátne sa s nimi vysporiadal nielen na hlavnom pojednávaní, ale i v odôvodnení svojho rozhodnutia (prvého i druhého), v ktorom vysvetlil ich odmietnutie s poukazom na nadbytočnosť, a to aj s ohľadom na obsah už vykonaných dôkazov. Čo sa týka znenia skutkovej vety a jeho zmeny, je treba podotknúť, že právna kvalifikácia a skutková veta idú vždy „ruka v ruku“, pričom zásadná zmena právnej kvalifikácie v sebe vždy nesie aj zásadný dopad na skutkovú vetu. V prejednávanej veci úpravy realizované súdom prvého stupňa nemali tak zásadný charakter, že by mali dopad na totožnosť skutku a jeho podstatu, ktoré zostali zachované. Skutočnosť, že v skutkovej vete došlo k podstatným štylistickým zmenám a využitiu iných formulácií, na totožnosť skutku nemajú vplyv. V tejto súvislosti nedá Najvyššiemu súdu nepoznamenať, že napriek upozorneniu na zmenu právnej kvalifikácie podľa prísnejšieho ustanovenia konečný záver súdu znel v prospech obvineného, keďže bol uznaný za vinného pri vypustení kvalifikácie podľa § 172 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a § 138 písm. i) Tr. zák. Za súčasného kvalifikačného rozšírenia o § 138 písm. j) Tr. zák. pritom nedošlo k zmene do úvahy pripadajúcej trestnej sadzby, v konečnom dôsledku vykonaná zmena nebola spôsobilá ovplyvniť výšku ukladaného trestu a teda ani postavenie obvineného v tomto smere. Zmena skutkovej vety a jej podstatné časti, ktoré boli formulované súdom prvého stupňa, vyplynuli z dokazovania, uskutočneného aj za účasti obvineného a jeho obhajcu, preto nie je možné uzavrieť, že by obvinený nemal v priebehu celého konania možnosť vyjadrovať sa ku skutkovým zisteniam a realizovať svoje práva tak, ako mu prináležalo. Všetky námietky mal možnosť uplatňovať nielen opakovane v konaní pred odvolacím súdom, ale aj v konaní po zrušení a vrátení vecí súdu prvého stupňa, keďže skutkové a kvalifikačné zmeny vyplynuli už z prvého rozsudku vo veci (rozsudok Okresného súdu Trnava z 22. augusta 2017, sp. zn. 24 Tk 1/2016).

Z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu nie je opodstatnená ani námietka obvineného, že neboli vykonané ním navrhované dôkazy. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. totiž nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktorá súvisí so zásadou, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011). Súd vykonávajúci dokazovanie vo veci nie je čo do rozsahu dokazovania viazaný návrhmi strán či ich názormi. Je výlučne na jeho zvážen, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur).

Obvinenému nemožno dať za pravdu v tom, že mu bola odňatá možnosť urobiť vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., a to s poukazom na skutočnosť, že totožnosť, resp. jednota skutku boli zachované v priebehu celého konania, pričom možnosť urobiť vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. bola v súlade so zákonom obvinenému poskytnutá už na prvom hlavnom pojednávaní dňa 24. augusta 2016. Obvinený v reakcii na ňu vyhlásil, že je nevinný (§ 257 ods. 1 písm. a) Tr. por.). Súd prvého stupňa postupujúc podľa § 284 ods. 2 Tr. por. nebol v ďalšom konaní povinný opakovane zisťovať, či obvinený chce urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por., keďže takéto vyhlásenie už uskutočnil.

Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia;

správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený v rámci uvedeného dovolacieho dôvodu namieta najmä vágnosť skutkovej vety, absenciu popisu omamnej látky, ktorá podľa neho spôsobuje nemožnosť danej kvalifikácie skutku, rovnako tak aplikáciu ustanovenia § 138 písm. j) Tr. zák.

Podľa § 172 Tr. zák. kto neoprávnene a) vyrobí, b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť, c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov (odsek 1). Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a) a už bol za taký čin odsúdený, b) pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti, c) závažnejším spôsobom konania, d) na chránenej osobe, alebo e) vo väčšom rozsahu (odsek 2). Odňatím slobody na pätnásť rokov až dvadsať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť, b) voči osobe mladšej ako pätnásť rokov alebo prostredníctvom takej osoby, alebo c) v značnom rozsahu (odsek 3). Odňatím slobody na dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví viacerým osobám alebo smrť viacerých osôb, b) ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo c) vo veľkom rozsahu (odsek 4).

Podľa § 138 písm. j) Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách.

Objektom trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi je záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov. Z hľadiska objektívnej stránky sa vyžaduje, aby páchatel neoprávnene konal niektorým zo spôsobov vymedzených v zákone. Postihuje sa neoprávnená držba omamnej alebo psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora a nakladanie s nimi vo všetkých formách uvedených v odseku 1 písm. a) až d), bez ohľadu na konkrétne množstvo látky. Rozhodujúce je preukázanie okolnosti, že páchatel mal túto látku v držbe, prípadne s ňou nakladal uvedeným spôsobom, a to na účely jej predaja alebo distribúcie ďalším osobám, teda nie pre vlastnú potrebu. Prechovávaním je akýkoľvek spôsob držby uvedených látok, pričom páchatel nemusí mať takúto látku priamo pri sebe, ale môže ju mať ukrytú na nejakom mieste alebo uloženú u známej osoby. Páchatelom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek, z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 15 Tr. zák.).

Po preskúmaní veci vo vzťahu k obvinenému W. L. dovolací súd, vychádzajúc zo skutkových okolností ustálených súdmi nižšieho stupňa, ktoré nie je už oprávnený skúmať a meniť, dospel k záveru, že skutok je trestným činom a že obvinený naplnil jeho skutkovú podstatu spôsobom uvedeným v Trestnom zákone. V tejto súvislosti je potrebné zohľadniť názor odvolacieho súdu vyjadrený v rozsudku z 19. júla 2018, v ktorom krajský súd dospel k záveru, že nie je možné konštatovať spáchanie žalovanej trestnej činnosti u obvineného W. L. vo forme prechovávania omamnej a psychotropnej látky, keďže takýto záver predpokladá faktickú existenciu takejto látky u páchatel'a, resp. jej existenciu na inom mieste, s tým, že sa jedná o vec priamo patriacu páchatel'ovi, k čomu podľa názoru krajského súdu v prejednávanej veci nebolo realizované dokazovanie. Krajský súd napriek tomuto konštatovaniu nepristúpil k meritórnej zmene rozsudku okresného súdu, pretože ani takáto zmena by nemala vplyv na záver o vine obvineného v zmysle § 172 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., či na výšku trestnej sadzby. Vzhľadom na ustanovenie § 371 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, tento nedostatok nebol spôsobilý založiť ani existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., keďže nemal vplyv na postavenie obvineného.

Pokiaľ ide o dovolateľovu námietku, že v skutkovej vete sa nenachádza popis omamnej látky, jej množstva a obsahu účinnej látky, ktorá absencia podľa neho spôsobuje nemožnosť danej právnej

kvalifikácie, táto nie je opodstatnená, keďže výsluchom jednotlivých svedkov a vykonaním ďalších dôkazov bolo dostatočne objektívne preukázané, že v prípade obvineného L. išlo o rastliny rodu Cannabis a kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu (marihuana a pervitín), ktoré boli určené pre ďalších konzumentov (pravidelných užívateľov drog s požiadavkami na adekvátny účinok týchto látok), pričom k neoprávnenej distribúcii drogy dochádzalo opakovane. V tomto kontexte nie je smerodajný ani rozsudok Najvyššieho súdu z 12. júna 2019, sp. zn. 6 Tdo 22/2019, ktorý rieši inú procesnú situáciu (aj s ohľadom na argumentáciu uvádzanú vyššie).

K argumentácii dovolateľa týkajúcej sa právnej kvalifikácie podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák. dovolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu (R 15/2015 - I), v zmysle ktorej pri trestnom čine podľa § 172 Tr. zák. je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a/ až c/ tohto ustanovenia (napr. doviezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1, a § 172 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 písm. j/ a § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Vzhľadom na uvedené možno túto otázku uzavrieť s tým, že zákonný znak na viacerých osobách bol v prejednávanej veci vo vzťahu k obvinenému L. preukázaný, keďže drogu odovzdal minimálne štyrom osobám konkretizovaným v skutkovej vete. V súvislosti s citovanou judikatúrou je dôležité podotknúť, že zabezpečenie jednotného výkladu a jednotného používania zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov bolo zákonom zverené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý v zmysle § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov dbá o jednotný výklad a jednotné používanie zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov vlastnou rozhodovacou činnosťou a tým, že prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov a zverejňuje právoplatné súdne rozhodnutia zásadného významu v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“). Rozhodnutie publikované v Zbierke je vyjadrením zjednoteného, zovšeobecného názoru konkrétneho kolégia Najvyššieho súdu, ktoré môže byť prekonané len zákonným postupom Najvyššieho súdu. K samotnému názoru obvineného na stupeň spoločenskej nebezpečnosti a významnosť jednotlivých znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty súdeného trestného činu s poukazom na európske akty Najvyšší súd zvyrazňuje, že rámcové rozhodnutie Rady z 25. októbra 2004, č. 2004/757/SVV, ktoré bolo zmenené a doplnené smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) z 15. novembra 2017, bolo prijaté za účelom stanovenia minimálnych pravidiel týkajúcich sa trestných činov a trestov v oblasti obchodovania s drogami, teda určuje minimálne štandardy, ktorými sú členské štáty viazané z hľadiska dosiahnutia požadovaného výsledku. Znamená to, že členským štátom takáto legislatíva v konečnom dôsledku nebráni v prijatí ešte prísnejších opatrení v boji proti obchodovaniu s drogami, ktorý je jej hlavným cieľom, a prijatie takýchto opatrení, resp. prísnejšia zákonná úprava, nie je porušením noriem Únie ani popretím eurokonformného výkladu danej normy. Z uvedených dôvodov dovolací súd nepovažoval za opodstatnený ani návrh na položenie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie s poukazom na jej neadekvátnosť, resp. jasnosť (rozsudok Súdného dvora vo veci CILFIT zo 6. októbra 1982, C-283/81 a iné).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. preto dovolací súd nepovažoval za naplnený.

Najvyšší súd dospel k záveru, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.